

La noi

Grigore Vieru

Lui Andrei Galben
E pace, da! Ci nu știu
Cât va luci-n fereastră,
De-aceea-s trist, când, Doamne,
Mă uit la spada noastră;
Când văd crescând pe dânsa
Rugina, mușchiul verde,
Osânza trădătoare
Cea care ne va pierde!
În dreptul nume-al Țării
Mă mut din asta bahnă,
Dar și în El e numai
Pustiu și frig, și mahnă.
Unde să fugi când, Doamne,
Chiar numele Tău mare
E strâmt pentru atâta
Durere și-ntristare?
E pace, da! Ci nu știu
De e și pacea noastră
Când numai nenorocul
Ne bate în fereastră!

* * *

Preasfințitului
Casian Gălățeanu
Îmi întind brațele
Spre tine, Doamne,
Și mă ating
De fața Patriei mele.
Doamne care mă-nveți
Numai lucruri frumoase
Și zici: „Nu mânia
Dobitocul din om
Că va trebui să te lupți
Cu doi deodată.”

* * *

Preacucernicului părinte
Constantin Galeriu
Părinte,
Eu nu știu dacă viața
M-a îndrăgit.
Și nu știu dacă moartea
Mă urăște.
Dar caldă -

Asta o știu -
Va trebui să fie crucea
Pe care ochii voi închide.
Caldă, Părinte, de sângele meu.
Binecuvântează-mă.